ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής ΑΚΑΚΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΦΥΛΑΡΟΜΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 120 || Ἑτησία Λίρ. Ἀγ. 7
Ἑξάμηνος » 65 || Ἑξάμηνος Λελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία Δολλάρια 5
Διαχειριστής ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 22 Νοεμβρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'.— Ἀριθ 3716

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Β'.

Τὰ νεώτερα πρὸς τοὺς στρατηγὸν Δαγκλῆν καὶ ναύαρχον Γκίνην τηλεγραφήματα τοῦ κ. Βενιζέλου δι' ὧν χαρακτηρίζεται ὡς δεινὸν σφάλμα ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ κάθοδός του εἰς τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ Δημοκρατικὴν σημαίαν, ἀποδεικνύει πασιφανῶς πόσον εἴχομεν δίκαιον διατυποῦντες ἐν τῷ προχθεσινῷ ἡμῶν ἄρθρῳ τὰς σκέψεις μας ἐπὶ τῆς θεμελιώδους διαφορᾶς: τοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Δημοκρατικῶν ἀφ' ἑτέρου.

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τηλεγραφεῖ ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν πρέπει νὰ θίξῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς τὸ πολιτειακὸν ἀλλ' ἔχον ἀρχὰς καὶ παραδόσεις ἰδικάς του ὀφείλει νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ αὐτάς.

Δηλαδή: Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὀφείλει νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ πρόγραμμα τὸ ἰδικόν του, τὸ γνωστὸν λεπτομερῶς ὡς ἤδη τεθὲν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 ἤτοι μόνον μὲ τὰς τροποποιήσεις τὰς προταθείσας ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1920 τὰς σχετικὰς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν προνομίων τοῦ Στέμματος.

Ἐὰν λοιπὸν τὸ πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων συνετατίζετο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ καὶ θεμελιωδεστάτου ζητήματος, τοῦ πολιτειακοῦ, πρὸς τὸ τῶν Δημοκρατικῶν, τότε βεβαίως ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπεκρότει τὴν ἀπόφασιν περὶ προσχωρήσεώς των εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν Δημοκρατικῶν.

Οὕτως ἀπεδείχθη διὰ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος, Καφαντάρης, Σοφούλης καὶ Δαγκλῆς εἶνε οἱ εἰλικρινῶς ἐμμένοντες εἰς τὸ πραγματικὸν πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον πρόγραμμα εἶνε κεκρυμμένον ἔκτοτε παρὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Στέμματος ὑπὲρ τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Ἀλλ' ἀπεδείχθη συγχρόνως ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων διατυπωθέντα ὅτι εἶνε δηλαδὴ ἀκατανόητος ἡ ὑπαρξις τοῦ τραγελαφικοῦ ἐξαμβλώματος τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθη δημοσίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον τῶν Φιλελευθέρων—Δημοκρατικῶν καὶ ὅτι μόνον ὡς φενάκη θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ χρῆσις τοιαύτης ἐκλογικῆς φίρμας, ἦσαν ἀληθέστατα καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Αὐτὰ ἀκριβῶς πιστοποιοῦσι τὰ τηλεγράφήματα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τοῖς ὁποίοις εἶνε κεταφανὴς παρατήρησις τις ζωηρὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Ἐπανάστασιν, κατ' ἀξίωσιν τῶν τηλεγραφικῶς ζητησάντων ἐκ νέου τὴν γνώμην του φρτῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προσχωρήσεως εἰς τὴν Δημοκρατικὴν σημαίαν.

Ὁ κ. Δαγκλῆς ἐτηλεγράφησεν ἀσφαλῶς ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἐρμηνεύουσα τὴν πρὸς Ὀθωναῖον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐθεώρησεν ὑποδεικνυομένην δι' αὐτῆς τὴν προσχώρησιν τῶν Φιλελευθέρων εἰς τοὺς Δημοκρατικοὺς καὶ ἠξίωσε παρ' αὐτῶν, τῶν Φιλελευθέρων πειθαρχίαν.

Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη τοῦ ὑπερόχου πολιτικοῦ ἡρωμηνεύθη λίαν ἐπιτυχῶς καὶ εἶχον πολὺ δίκαιον τόσον οἱ Φιλελεύθεροι ὅσον καὶ ἡ Ἐπανάστασις νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἡ θέλησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἦτο αὕτη ἡ ἐπιστολὴ δηλαδὴ τῆς ὑπὲρ Συνταγματικῆς, Βασιλείας σημαίας καὶ ἡ προσχώρησις αὐτῶν εἰς τὸν Δημοκρατικὸν ὄρκον.

Καὶ ἦτο ὀρθὴ ἡ ἑρμηνεία ἐκείνη ὄχι μόνον διότι καὶ ὁ τρεῖς μακρὰς συνεντεύξεις πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον σχὸν στρατηγὸς Ὀθωναῖος συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην ταύτην τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλ' μόνον διότι ὁ κ. Βενιζέλος ὁμολογεῖ ὅτι ἀπὸ τριετίας ἔγινε Δημοκρατικὸς καὶ θεωρεῖ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὥριμον διὰ τὴν καθαρὰν Δημοκρατίαν ἀλλὰ καὶ διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς δύο πολιτικοὺς κόσμους διῃρέθη ὁ Λαὸς αὐτός: εἰς τοὺς Βασιλόφρονας καὶ τοὺς Δημοκρατικούς.

Συνεπῶς: πᾶς Βασιλόφρων δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ Δημοκρατικός.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων οὐδέποτε, ἐπισήμως τοὐλάχιστον καὶ μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920, ἐχαρακτηρίσθη ὡς Δημοκρατικόν. Τοὐναντίον ἦτο κεκηρυγμένον ὑπὲρ τῆς Βασιλείας μὲ περιωρισμένας προνομίας.

Ἄρα Βασιλόφρον ἐχαρακτηρίζετο καὶ τοιοῦτο θὰ ἔμενε καὶ κατὰ τὸν ἐτικαίμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα παρὰ τὰς τόσας καὶ τόσας συμφοράς, ἃς ἑτέρφε κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Φυλῆς ἡ Μοναρχία.

Ἄρα ἡ ἄνῆκε καὶ τοῦτο εἰς τὴν Βασιλόφρονα παράταξιν, συγκεντροῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κακοτυχίαν τῶν ἀντιθέτων ὡς ὑποῦλω; ἐπιδιώκων τὴν κατάλυσιν τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ καὶ δυσχερῶ; ἀφ' ἑτέρου διάμεσον νὰ συνεργασθῇ εἰλικρινῶς πρὸς τοὺ; Δημοκρατικούς.

Ὅλα ταῦτα ἔνεισιν τοὺς Φιλελεύθερου; ὅτι καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ἡ θέλησις ἦτο νὰ μεταβληθῇ εἰς Δημοκρατικὸν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ νὰ διεξαγάγῃ ἀπροκαλύπτω. ἀγῶνα κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Βασιλείας; ἀποδειχθέντος ὀλεθρίου, ὑπονομευτικοῦ τῆς ἐσωτερικῆ; γαλήνη; καὶ ἐπιδιώκοντος τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν.

Ἡ ἑρμηνεία τῆς ἐπιστολῆς ἦτο καὶ ὀρθὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὸ ἐναντι τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ καθήκον τοῦ ἱστορικοῦ κόμματος τῶνΦιλευθέρων.

Ἀλλ' ἡ ἐπίσημος ἑρμηνεία τῆς; ἐτ στολῆ; ἡ παρ' αὐτοῦ τοῦ συντάξαντος ταύτην γενομένη φέρει εἰς δυσχερεστάτην θέσιν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευφέρων εἰς ἀληθὲς ἀδιέξοδον.

Νὰ πειθαρχήσῃ εἰς τὴν ἐπίσημον ἑρμηνείαν, παραβλέπον τὴν θέλησιν τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἀποκαθιστάμενον καὶ πάλιν κόμμα Βασιλόφρον; ἢ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν τελευταίαν του ἀπόφασιν;

Ἰδοὺ τὸ σοβαρὸν δίλημμα, τὸ ὁποῖον προβάλλεται πρὸ τοῦ ἱστορικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τὴν χρίσιμον ταύτην καμπὴν τοῦ ἐθνικοῦ βίου.

ΤΑΔΕ ΓΡΑΦΕΙ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Ἐλ. Βενιζέλον

Κύριε Πρόεδρε

Δὲν θὰ παραπονεθῶμεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴ ἀτιμία μας.

Περισσεύει εἰς τὴν ψυχήν μας τὸ ἠθικὸν σθένος καὶ αἰσθανόμεθα ἀρκετὴν ὑπερηφάνειαν, ὥστε νὰ ὑποστῶμεν ἀδιαμαρτυρήτως νέας περικοπὰς, νέας διώξεις, νέας ἐξορίας, νέας ἀπειλὰς δολοφονιῶν, νέας Προγραφὰς Μεταξικά.

Θὰ παραπονεθῶμεν μόνον ἐξ ὀνόματος τοῦ Βενιζελικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον μαρτυρήσαντος, τοῦ ὑποστάντος ὅλας τὰς φαλαγγιτικὰς βιαιότητας καὶ ἀπομείναντος δίην τὴν διωκτικὴν ἀκολασίαν τῶν ἀπαισιωτέρων Κυβερνήσεων, ἐξ ὅσων εἶδε ποτὲ ὁ κόσμος.

Θὰ παραπονεθῶμεν μόνον ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀνεξιπαθοῦντος προσφυγικοῦ κόσμου τοῦ σφαγιασθέντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς λατρείας ἑνὸς ἐπαράτου Βασιλέως.

Θὰ παραπονεθῶμεν ἐξ ὀνόματος τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς γενιᾶς καὶ τῶν μελλοντῶν τοιούτων, τῶν ὁποίων τὸ μέλλον πορφὰ τὰ τρομερὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος ἀφίεται καὶ πάλιν ἐξηρτημένον ἀπὸ δυναστείαν ἀντεθνικὴν καὶ ἀνάλγειον.

Δὲν θὰ θέσωμεν Κύριε Πρόεδρε, ποτὲ ἐν ἀμφιβόλῳ τὰς προθέσεις σας. Ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν εἰς τὴν δύναμιν τῆς βουλῆς σας καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς Σας. Ὑπηρξατε ἀναμφιβόλως εἷς τῶν μεγίστων Ἑλλήνων ἐξ ὅσων ἀπτὶ ἐγέννησεν οἱ αἰῶνες.

Ἡ Ἱστορία θὰ σᾶς τάξῃ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς σας παρὰ τὸ πλεῦρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Ἐπαμεινώνδου.

Ἀλλ' ἡ ἰδία ἱστορία θὰ κατακρίνῃ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικήν σας, διότι αὐτὴ ἐξαμηδένησε τὰ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξωτερικῆς. Εἶνε βέβαιον ἅτι οἱ μεγάλοι ἄνδρες ὄν εἶνε ἀλάνθαστοι. Μήπως ὁ Νεπολέων μετὰ τόσας νίκας δὲν ἔγκατέλειψε τὴν Γαλλίαν μικροτέραν ἀφ' ὅτι τὴν παρέλαβε;

Μικροὶ καὶ ἄπειροι τῆς πολιτικῆς ἡμεῖς δὲνθὰ βομβάσομεν ποτὲ τὸθάρρος ν'ἀντιταχθῶμεν εἰς τὰς γνώμας σας, ἐὰν δὲν ὑφίστατο ἕνα παρελθὸν ὁλόκληρον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἰσῶς; προείδομεν ἐπάσεστε τὰ φοβερὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆ; σας.

Σᾶς εἴπ μεν καὶ σᾶς ὑπεβάλαμεν μάλιστα ὑπόμνημα πρὸς τοῦτο ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν Μάϊον τοῦ 1917, ὅτι δέον νὰ ἐνισχυθῇ τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὅτι εἰ πολυεπλήθεστεροι βασιλικοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἄνευ ἐπιμελημένης καὶ αὐστηρᾶς ἐκκαθαρίσεως, ὄχι μόνον διὰ τὴν φιλοβασιλικὴν αὐτῶν ἰσότασιν, ἀλλὰ καὶ χάριν διὰ τὴν κασωτέραν ποιοτικὴν των ἕξιν.

Κατὰ πόσον εἴχομεν δίκαιον τότε, ἀπεδείχθη ἐκ τῆς κατόπιν στάσεως τοῦ σώματος τῶν Κωνσταντινικῶν ἀξιωματικῶν.

Αὐτὸ συνετίλεσεν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τὴν ἐκβάχευσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920. Αὐτὸ προὐκάλεσε διὰ τῆς γενικῆς ἀνεπαρκείας του τὴν ἄνευ προηγουμένου φυγὴν τοῦ στρατοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Αὐτὸ προχθὲς ἀκόμη ἀνάλογον καὶ ἀμετανόητον μετὰ τόσας συμφορὰς ὥθησε τοὺς ἀτυχεῖς ἕλληνας στρατιώτας εἰς τὴν ἀθελφοκτονίαν διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ Κράτος τοῦ Βασιλικοῦ Φαλαγγισμοῦ.

Σᾶς; προείπομεν κατόπιν μετὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ Ἔθνους κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1917 τὴν ἀποτυχίαν εἰς ἣν ἐβαίνομεν ἐφ' ὅσον ἀφίνετε τὰ παλαιοκομματικὰ καὶ μοναρχικὰ στοιχεῖα νὰ ὀργιάσσωσι διὰ τῆς προπαγάνδας των.

Ἐφρονεῦμεν τότε ὅτι ἡ μερὶς τῶν ἐπιλήνων πατριωτῶν δὲν ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἀντιμέτωπος τῆς προδοτικῆς σπείρας διὰ νὰ παίξῃ βραδύτερον εἰς τὸ παιγνίδι τῶν ἐκλογῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου τὴν τύχην τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Καὶ ἐπιστεύομεν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ πέσῃ μία μερὶς; χωρὶς ν' ἀποσυνθεῦν οἱ ἀρχηγοὶ της καὶ χωρὶς διὰ μιᾶ; πολιτικῆς ζυμώσεως νὰ δοθῇ νέα κατεύθυνσις ἠθικωτέρα καὶ πατριωτικωτέρα εἰς τὰ στελέχη της.

Δυστυχῶς δ' ὄχι μόνον οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη πρὸς σχηματισμὸν ἀντιπολιτεύσεως ἠθικωτέρας, ἀλλὰ καὶ γεννόμεναι ἀπόπειραι ἱδρύσεως δημοκρατικῆς μερίδος ἐπολεμήθησαν διὰ τοῦ μεγίστου κύρους σας καὶ ἐματαιώθησαν.

Προείπομεν κατόπιν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον ἐν Μ. Ἀσίᾳ τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θὰ εἴχομεν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Στρατῷ καὶ ἐξεφράσαμεν τὴν ἐπληξίν μας, διότι ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις νὰ ψηφίσῃ οὕτος.

Εἴχομεν ἰσχυρὰ καὶ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν Πελαιᾶ; Ἑλλάδος, φόβους ἐνισχυθέντας ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς λογοκρισίας τῶν ἐπιστολῶν τῶν στρατιωτῶν ἀλλὰ δὲν σᾶ; ἐγράψαμεν τίποτε, διότι εἴχομεν πεισθῆ ὅτι δὲν λαμβάνετε ποτὲ ὅτ' ὄψιν σας τὰς γνώμας μας.

Οὕτως ἀποθανόντος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἠγωνίσθημεν κατὰ τοῦ παλαιοκοματισμοῦ καὶ τοῦ μοναρχισμοῦ συσσωματωθέντων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Κωνσταντίνου μὲ ἀνεπεκτάμενην τὴν σημαίαν τοῦ Πρίγκηπος Παύλου.

Ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς ἐπαίχθη εἰς ἕνα παιχνίδι μὲ ἀφέλειαν καταπλήττουσαν καὶ ἔχάθη διὰ παντὸς κατὰ τὸν τραγικώτερον τρόπον.....

Ὀλίγη προσοχὴ, ὀλίγη δισπιστία πρὸς τὰς βεβαιώσεις τῶν φίλων σας, πάτοια ἐπιφύλαξις, καὶ ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς μὲ τὴν Κωνσταντίνου καὶ τὸν Πόντον ἐσώζετο.

Ἡ ἀνήκουστος καὶ ἀπαπαύρθωτος καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Κύριε Πρόεδρε, προῆλθε ἀπὸ μίαν βασικὴν πλάνην σας.

Ἐπιστεύσατε σοβαρῶς εἰς τὸ πολιτικὸ αἰσθητήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Δὲν ἐνεβαθύνατε εἰς τὴν ψυχολογίαν ἢ μᾶλλον τὴν ἐγνορίσατε ποτὲ ὁ ὁπ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὸν εἴδατε μόνον ὡ; Προθυπουργός. Ἐγνωρίσατε μόνον τὴν ψυχολογίαν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ κατὰ πολὺ διαφέρουσαν.

Διὰ τοῦτο ἐπιστεύσατε ὅτι οἱ λαοὶ δρῶσι κατὰ νόμους λογικοὺς καὶ ὅτι δὲν χρεὶ ἄζεται καμμία ἄλλη ἐνέργεια παρὰ ἡ πλήρωσις τῶν προσωπῶν Ἐθνικῶν πόθων διὰ νὰ ἐξιφαλίσῃ ἐπὶ ὁλόθυμον αὐτῶν ὑποστήριξιν. Ἐπιστεύσατε μάλιστα κἄν περισσότερον ὅτι ὁ λαὸς θέλῃ τὴν ψυχικὴν γαλήνην καὶ τὴν διανοητικὴν ἡσυχίαν νὰ παρίδῃ τὰς ἀναπφεύκτους ἀνάγκας τῆς ἀναστρεπτὰς τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας σας.

Ἡ πλάνη σας αὕτη ἡ βασικὴ καὶ ἡ ἀφελὴς ἐμπιστοσύνη σας πρὸς συνεργάτας ἀναξίους διαβεβαιώσαντας ὑμᾶς; περὶ τοῦ ἀριστβεύτικοῦ ἀποτελέσματος ἀπὸ ὁ χρόνον καὶ αὐτὴ ἡ προσωπική σας ἀτυχία δὲν ἦτο ἐξησφαλισμένη συνετέλεσαν σοβαρῶς εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ συνεπῶς καὶ εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον Ἐθνικὴν συμφορὰν.

ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Καὶ αἱ πλάναι αὗαι δὲν ὑπῆρξαν αἱ μόναι τὰς ὁποίας πλανοῦνται ἡ ἐσωτερική πολιτικὴ σας.

Εἶνε καὶ ἄλλαι πολλαὶ διὰ τινος τῶν ὁποίων ἐκπλήσσεται τις πῶς, ἐν τόσον τέλεον πνεῦμα ὑπέκυψαν εἰς αὐτάς.

Ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ Κων)ίου κατὰ τὸ 1910 καὶ ἡ ἀνάθεσις αὐ ῷ τῆς Ἀρχιστρατηγίας εἶναι ἀδικαιολόγητος; μετὰ τὴν πεῖραν τοῦ Θ ρίσσου.

Ἡ παράδοσις τοῦ Στρατοῦ μετὰ τὸ 1913 εἰς ἠνεξέλεγκτον Διοίκησιν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτελείου Δούσμανη—Μεταξᾶ ἀ ε τῆς ὁποίας θὰ ἀπεβαινεν ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς γερματοφίλου πολιτικῆς μετὰ ἐν ἔτος ἐλλείψει ὁλικῶ σεηρήματος, ἀποτελεῖ κατάφορον παρυβιασιν τοῦ Συντάγματος καὶ παρατήρησιν ἀπὸ τῶν διοικησάντων Σας ὡς Ὑπουργοὺ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐν γένει σπάσις σας μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1920 καὶ ἡ ἐκάστοτε ἐπέμβασίς σας ὅπως ματαιώ ῃτε πᾶσαν ἐπίνοιαν τικὴν ἐνέργειαν κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἦτο ἀστοχία πρὸς τὰς πεπεισθείσας ἀ διεκηρύξατε ὅτι ὑπὸ τὸν Βασιλέα ἐκεῖνον ὀυδεμία σωτηρία θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ ὅτι θὰ ἐκανδυνεύαμε νὰ ἰδωμεν τὰ σύνορά μας εἰς τὸν Ἀλιάκμονα.

Ἀφ' οὗ ἐπιστεύσατε ὅτι οἱ μέγιστοι τῶν συμφορῶν μᾶ; ἀναμένουν ἐφ' ὅσον ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου δὲ τεῖ ἐπεμβαίνατε διὰ τῶν ἐπιστολῶν σας; «Φρίσσω μανθάνων ὅτι τινὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει σκέπτονται βιαίας ἀναιρεσὰς κ. λ. π.»

Ἄνευ τῶν ἐπεμβάσεων τούτων κἄν θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῇ ἐκ τῆ: Μεγάλης Ἑλλάδος δ' ἐγκαιρότερος ἐπαναστάσεως.

Ἀλλὰ πᾶς νὰ ἐπανσταταήσουν οἱ ἀξιωματικοὶ, ἐφ' ὅσον τοιοῦτοι ἐχρισμοὶ ἐξεπέμποντο ἐκ μέρους Ὑμῶ κατὰ τῶν σκεπτομένων βιαίας ἀναιρεσάς;

Αὐτὸ τὸ αὐτονομιστικὸν κίνημα ὁ σμφανηθὲν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Παπούλα δὲν γνωρίζω ἐὰν θὰ ἐμπιστοῦτο ἄ ευ προδοσίας τοῦ Στεργιάδου, εἰς γνῶσιν τοῦ ὁπλου περιῆλθε κατόπιν τῆς ἐπιμονῆ; ὑμῶν, ὅπω, ὁ τραγικὸς Ἀρμοσθὴς τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ αὐτονόμου Μικρασιατικοῦ Κράτους.

Ὁ τόσον παρ' ὑμῶν ἐστιμώμενος Σατράπης ἐφυλάκισε τὸν ἐδεῖδη πατριώτην κ. Ἀχιλλέα Λάμπρον, ὅσαν ἀνέγνωσε τὸ ἠλεγράφημά σας, ὕβρισε ὑμᾶ; μετὰ καταπλησσύσης θρ ασύνης καὶ ἔπαυσε νὰ κατηγγείλῃ εἰς τὸν Κωνσταντίνον τὸν στρατηγὸν Παπούλαν ὡς συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἀρθροῦ τοῦ Βασιλέως κ. Βενιζέλου.

Ἀνέφερα δὲ ταῦτα, Κύριε Πρόεδρε, διὰ νὰ πεισθῆτε καὶ ὑμεῖς, ὅτι οὐδεὶς εἶνε ἀλάνθαστος εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Καὶ ὅτι ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν ὑπεπέσατε εἰς τὰ ἀναπόφευκτα ἀνθρώπινα λάθη ἰδίᾳ εἰς τὴν στάσιν σας ἔναντι τῆς συνεστίας αὐτῶν καὶ σήμερον εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποπίπτετε εἰς λάθη δυνάμενα νὰ παραβλάψουσι σημαντικῶ; τὸ ἔθνος.

Καὶ ἤδη, Κύριε Πρόεδρε, ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διὰ τὴ; ἐπιστολῆ; ὑμῶν προβαλλομένων ἐπιχειρημάτων σας καὶ ἀ τοῦ προσκυνοῦντος δημοψηφίσματος.

ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ἦτο ὅπως περιττὸς ὁ νέος ἐξορκισμὸς ὅπως μὴ προβῶμεν εἰς βιαίαν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος.

Ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πρώτου πρὸ; Ρούσσον τηλεγραφήματος ἐθηλοῦμεν, ὅτι δὲν ζητοῦμεν ἢ δημοψήφισμα μὲ αὐστηρὸς ἐξησφαλισμένην τὴν ἐκδήλωσιν τῆς λοτεῆ; θελήσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὸ δημοψήφισμα τὸ θεωρεῖτε ἀλῆθη κοιμφίλιον, μολονότι πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ὑπὸ τὰ ἰδίας συνθήκας, ὑφ' ἃ, θὰ διεξηχθεῖσι καὶ αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν μεγαλάνυμον Συνταστικὴν Συνέλευσιν.

Καὶ πρόσθετε ὅτι: «Ἐὰν οἱ δημοκρατικοὶ πιστεύουσιν ὅτι ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ μαζύ ων, τότε ἔχουν παρὰ νὰ ἀναπετάσουν τὴν σημαίαν των εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς καὶ ἂν ἐξουσιοδοτηθοῦν νομίμως ὑπὸ τοῦ λαοῦ νὰ ἀναλάβουν τότε τὴν εὐθύνην τῆ, ἐπιδικωμένης ὑπ' αὐτῶν μεταβολῆς.»

Καὶ περαιτέρω παρέχετε ἡν σύστασιν ὅπως οἱ Δημοκρατικοὶ κατέλθουν εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ ρητὴν δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ μεταβάλουν διὰ τῆς ψήφου τῆς Ἔθνοσυνελεύσεως τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος ἀλλ' ὅτι θὰ ἐπιδιώξωσι μετεκλογικὸν δημοψήφισμα.

Εἰς ταῦτο Κύριε Πρόεδρε εἶμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀπαντήσωμεν.

Δὲν εἶνε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματος κάτι τὸ ὁποῖον ὁρίζει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ νομίμους ὅρους καὶ κανονικὰ διατυπώσεις.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματο; γεντᾶται ἀπὸ τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἐκδηλουμένην κατὰ τὸν ἀπλούστατον ἀλλὰ καὶ ἀγνότερον τρόπον.

Καὶ ἡ λαϊκὴ συνείδησι; ἐξεδηλώθη σήμερον κατὰ τῆ; Ἐθνοκτόνου Δυναστείας καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος διὰ πανδήμων συλλαλητηρίων.

Ἐὰν δὲν ἐξεδηλοῦθη κατὰ τρόπον ἐπανστατικώτερον ὡ; ἐγένετο εἰς ἄλλα ἔθνη τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἡμᾶ; τοὺ; καθοδηγήσαντας εἰς ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τὴν Δημοκρατικὴν κίνησιν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸ, Κύριε Πρόεδρε, δὲν ὑπῆρξε, ὅσον ἐπιστεύθη, ἀνάλγητος καὶ ἀναίσθητος.

Ἠσθάνθη βαθύτατα τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ αἰσθάνεται τὸ στίγμα τῆς δυναστείας καταπλεῖν τὸ μέτωπόν του.

Ἂν δὲν ἐξεδηλώθη ἀνωτέρω δημοκρατικὸς τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν περισταλεῖσαν ἐπίδρασιν ἢ ἐξάντλησιν ἐπὶ τῆ; ψυχῆς του οἱ ἄτομοι πολιτικοὶ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων.

Πρὸ ἑβδομάδος εἰς τὴν Πελοπόνησον Ἑλλάδα ἐκ Κρήτης ἐνέβαλον ἀπὸ δ.κατεχρίθον ὅλων εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπιτέλεσι δημιεργοὶ τὸν φόβον ὅτι ἀ ποτὲ τολμήσῃ νὰ σκεφθῇ τὰ τὸ πολίτευμά του θὰ ἴδῃ ἴδιος τοὺς στόλος τοῦ Κόσμου συγκεντρωμένους εἰς τὸ Φάληρον διὰ νὰ βομβαρδίσουν τὰς Ἀθήνας.

Ὁ φόβος αὐτὸς ἐκαλλεργήθη καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆ; Κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἀγγλία ὑποστηρίζει τὸ βασιλεῖα εἶχεν ἀποβῇ ἐθραία εἰς τὴ ψυχὴ τοῦ λαοῦ.

Καὶ μόνον ὁ Σεβ, ὁ ἐπιστρεπτισμὸ; ὁ φαλαγγισμὸ, αἱ ὀολοφονίαι τοῦ πρίγκιπος Νικολάου, ἡ κοινωνικὴ τέλος τυραννία κατεῦθυσαν νὰ ἐπικρατήσουν τῆ; πεποιθήσεως ταύτης καὶ τὰ παραγάγουν τὴν ἀτιδόασιν τοῦ δόγματο τῆς αὐτοτελείας εἰς τὴν Βασιλικὴν μερίδα.

Εἰς τὴν ψυχὴν τῆς πλειονότητος ὅμως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆ; ἀνεβασιλικῆς δηλαδὴ μερίδος ἀπέμεινεν ἔδραία ἡ πεποίθησις καὶ σήμερον ἀόμη ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ ἐξωτερικοὶ κίνδυνοι διὰ μίαν πολιτικὴν μεταβολήν.

Δι' αὐτὸν τὸν φαντασιακὸν ἐξωτερικὸν κινδύνον κατώθωσαν νὰ περιστεῖλουν πᾶν ἀνθρώπινον συναίσθημα ὀργῆ, ἢ ἐδικήσεως κατὰ τῆς ἐπαράτου Δυναστείας καὶ νὰ παρουσιάσουν τὸ Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον ὡ; ἀνελκῶς ἀναίσθητον.

Καὶ ἤδη

πώσεις τὸ ἠθικόν τη. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐδήλωσαν ὅτι βαίνο μεν πρὸς δημοκρατίαν.

Αἱ ἀντιβάσεις μᾶζαι ἀπηυξημένοι ἀπὸ τὴν ἐπιβλαβῆ ὑπὸ τῆς δυναστείας ἀγῶνα προσχώρουν εἰ. τὴν δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν.

Πόσα ἄλλα ἀποτελέσματα πορίσεται συνθήκη διὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς ὁμαλότητος;

Οἱ ἡγέται τῆς ἐπαναστάσεως, Κύριε Πρόεδρε, εἶχον ἀποφασίσει ἵνα ὁ ἀγὼν τὸν πρωτόφανον φέρον εἶδος ἐπὶ ἡμῶν τὴν στιγμὴν τοῦ ἀγῶνος.

Μετὰ μῆνας δὲν γνωρίζω τί θὰ γίνῃ

Ὁ βασιλεὺς ἀναθεωρήσας ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν σας ἀποσυνάσσεται.

Ὁ Μεταξᾶς; δηλοῖ ὅτι ἂν ἠσθῆ ἡ Δυναστεία ὁ θὰ δυνηθῇ νὰ ὀργανώσῃ ἀφασισμόν.

Εἰς τὸν Σεβαστὸ κὰ Στόλον οἱ ἀπομένοντες ἐφάρμοσι Κωνσταντινικεῖ τρίβουσι τὰς χεῖρας των ἐκ χαρᾶς.

Πῶς θὰ ἀποκριθῶσιν ὅλοι αὐτοὶ μετὰ τινας μῆνας; Μήτως ἐπιθυμοῦν ἀναχωρήσεως ἢ διὰ τῆς προπαγάνδας;

Ἀλλ' εἶναι γνωστόν, Κύριε Πρόεδρε ὅτι οἱ δηλησαμένοι ἀπὸ τὴν Δυνασιν ἢν προ ἀγάνδαν Ἕλληνες πεοδεμεναν δηλητη ρασμένοι καὶ μετὰ τὸν Σταγάριον καὶ ἐν οὐ ῇ τῇ ἀφορίτῳ κακοπαθεῖν τῆς ἀχμαλωσίας.

Διὰ τῆς προπαγάνδας εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν θὰ μετοστραφῶν ὄχοι λοϊοι.

Τὴν μετοστροφὴν τὴν συνετέλεσε τὸ ἀπίσιον κίνημα τοῦ Μεταξᾶ.

Εἶνε ἐπὸς ἀμφιβολίας ὅτι μόνον τὰ γεγονὸς ἐπιδρῶσι ἐπὶ τῆς λεῖ τῆς ψυχῆς.

Ἐὰν συνεπῶς ἡ Δημοκρατία δὲν κερδηθῇ διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνός μας δύνασθε νὰ εἴσθε βέβαιος, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι μετὰ λογικὸν ἐλάχιστοι θὰ τὴν ἐνδυμηθῶ.

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἐὰν ἡ Δημοκρατία κηυχεῖ διὰ τοῦ ἀρσενικοῦ δημοψηφίσματος δὲν θὰ μᾶς δοθῇ τὸ προσφυγικὸν δάνειον ἀποκλεῖ πᾶξιν ἀνεξίαν τῆς Ἀγγλίας.

Εἶνε λοιπὸν δηλῶ; ὅτι τὸ Μέγα κὰ εὐγενὲς Ἔθνος ζητεῖ νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ τοῦ τρισήλιου μας τὸν ἐπαφῆ ζυγὸν ἀποιείας δυναστείας μισούσης τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ἑλληνικοῦ γένους διὰ τῆς παρεχῆ. ὁ ἐγκαταστμυρίων δανείου φιλανθρωπικῆ; μορφῆ; ; Ἐγὼ οὔτε τὸ πιστεύω οὔτε θὰ τὸ πιστεύσω πρὶν τὸ ἴδω.

Αὐτὴ εἶνε, Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀπάντησις ἡμῶν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά σας. Λυκοῦμεθα ὁλοψόχως; διότι τὰ εὐρίσκομεν ὅλως ἀστήριχτα καὶ οὐσιωδῶς; μὴ διαφέροντα τῶν ἀπιχειρημάτων τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν τοῦ φιλελευθέρου κόμματος.

Λυκούμεθα ἀκόμη περισσότερον, διότι ὀρθήσαμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀφανεν ἡσωμεν ρίζωσῆς πρὸ; τὸς ἀντιλήψεις σας.

Ἐπλήγημεν εἰς τὰ πιτριωτικὰ αἰσθήματά μας διὰ τῆς ἐπεραστίσεως ἣν παρόχετε εἰς τὴν δυναστεῖαν, ἡ ὁποία ὁσονδήποτε καὶ ἂν φαίνεται προσορινὴ τὴν σῶζει διὰ παντὸ; ἀὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸ, δὲν ἀκούσῃ τὴν σημερινὴ ἐκκλησίν μας.

Ἠγανοῦθημεν πάντοτε ἀνιδιοτέλως, χωρὶς ἀγάπαυσιν, μὲ μόνον ἰδανικὸν τὸν θρίαμβον τοῦ Ἔθνους.

Τὴν μόνη φορὰν θριαμβευταί εἰς ὅλας τὰς ἀφῆς ἡ ἐὐσιμεν ὀπισθέν μας τὸ ἀσφαλὲς; ἐ Ἔρχεται, ἔρχεται !» λέγετε ἀκόμη τὴν ἐλλόγη μὰ μάχῃ.

Τὴν δευτέραν φορὰν θριαμβευταί εἰς τὸν κατὰ τῆς Δυναστείας μακρὸν ἀγῶνα μας ἀκούομεν «ξεφρίζω πανικ».

Ἐν ὀνόματι ὧν μυριάδων τῶν τάφων τῆς Μικρᾶς; Ἀσίας τῶν ζητούντων ἐκδίκησιν.

Ἐν ὀνόματι τῶν ἐκπατρισθέντων καὶ πάνδεινα ὑφισταμένων πρόσφυγων.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βενιζελικοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου αἱ κεφαλαὶ προεγράφησαν προχθὲς κατὰ χιλιάδας ὑπὸ τοῦ Μεταξᾶ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ μέλλοντος τέλος τοῦ ἔθνους Κύριε Πρόεδρε ἀφήσατέ μας νὰ ἐκδιώξωμεν τὴν ἀπαισίαν Δυναστείαν ἢ εὑρέτε τινὰ τὴν μέρος νὰ ἱδρύσωμεν ἀπείνλα τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν Ἑλλήνων τὰ θαρρούμενα ὡ; ἀσπίδω; ἐχθρὰ ὑπὸ τῆς Δυναστείας ταύτη;.

Γ. ΚΟΝΔΑΛΗΣ

VIGOR

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΚΑΛΔΙΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ὑποθέσεις ποινικαὶ καὶ πολιτικαί.—Φορολογικαί.—Διοικητικαὶ ὑποθέσεις παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ὑπουργείοις.—Νομικαὶ γνωμοδοτήσεις Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας. (Δέχεται προσωρινῶς εἰς τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ πατρός του) 3—15

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΗ
ΙΟΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΑΔΕΛ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις

Ἐκάστη Τετάρτη ἑσπέρας ἀναλλοῦ διὰ τῶν ἀτμῶν «ΖΑΚΥΝΘΟΣ» καὶ «ΧΡΥΣΑΛΙΣ» διὰ Δεδέαγατς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Χαλκίδα. Πειραιὰ, Πάτρας, Λευκάδα καὶ Πρέβεζαν.

Ἐκάστην Παρασκευὴν ἑσπέρας ἀναλλοῦ διὰ τῶν ἀτμῶν «ΔΕΛΦΙΝ» καὶ «ΓΕΔΑΙΚΙΣ» διὰ Δεδέαγατς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Χαλκίδα, Πειραιὰ καὶ Πελοποννήσου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἐνδυθῆτε εὐθυνά, μὲ καλὰ ὑλικὰ καὶ μὲ καλὴν ἐργασίαν, ἐπισκεφθῆτε τὸ Ραφεῖον τοῦ Ἀγγυρίου Ζήλοβιτς, ὁδὸς Πορθεναγωγείου ἔνθα εὑρίσκονται καὶ ὑφάσματα ἀπεφὰ Ἀγγλικῆς παρελεύσεως. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ ἵνα σᾶ, πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας 2—6

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥ

Β'.

Οἱ μικροὶ καὶ ὀλίγοι ἐπιστοὶ τοῦ νέου ἀνδρὸς εἶχον τὴν περιέγειν νὰ πτωχὸν λουθήσουν τὴν ἀπολογίαν τοῦ Νάϊ τὴν ἀπολογίν του. Ὄχι τὴν λογοδ'ᾶν. Εἶνε τόσοι πολλοὶ, μεγάλοι καὶ ἀσκηλοὶ αἱ ἐπικρίσεις τοῦ Λεσβίνικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν πολιτικῶν, τὴν ὁ οἷαν ἠκούθησεν ὡ; ὑπουργὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, δηλῆγμένης Κυβερνοβουλευτικοῦ ἐκέχυ ω καὶ ἀνεφόνισης διὰ Νομοθετικῶν Διατεγμάτων, ὥστε ἐχρῆσεν ἀπολογία διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ μετρίαση ἢ ὀξύτητα τῶν ἐπικρίσεων.

Ἐν τῇ πόλει μας, ὅμ. Ἡ ἐντύπωσις τῶν ἀκροατῶν τῆ; ἀπολογίας δὲν ἀνῆρξεν ἀπαλλακτικὴ διὰ τὸν ἀπολογηθέντα.

Διότι ἐὰν ἔξαι ἐσῇ τις τὰς μέχρι τρίτ ν οὐρανοῦ ἔξηκ ομέας αἱ συχ ᾶτα; τοῦ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Πλαστῆρα, ὑπὲρ προσώπων ἢ ἀδῆ τὰ ὁ πολὶ ἀδιο τ μῶν ἐνταῦθα ἀλλὰ καὶ ξεχωρίζω ἀπὸ τὸν περίεργον αὐτὸν πολιτ ὁμενον ποὺ ζητεῖ νὰ καλυφθῇ ὑπισθεν τῶ· ὑπὲρ ἐκείνων ζητωκραυγῶν, ἐὰν τις ἐξαιρέσῃ λοιπὸν τὰς ζητωκραυγὰς αὐτὰς ο ὐδὲν σοβαρὸν ἐπιχείρημα προσήγαγεν ἕ α μειώσῃ τὸ βάσιμον τῶν ἐπιπρίσεων.

* * *

Τί ἀπήντησεν π. χ. εἰς τὰ δίκαια παράπονα κατὰ τῆς πολιτ ῆς του ἡν ἐφῆ. ν ἐ εἰς τὸ μ ἡ ἡ ἡ μέρα τοῦ ἐ λαίου, ζήτημα σοβαρότατον διὰ τὴν Μυτιλήνην, ζήτημα, προκαλέσ τὴν ἀ πάλειαν ἀ ὁ τὸ ἑβιλάιον τῶν Λεσβίων ἑ κ α τ ο μ υ ρ ί ω ν δ ρ α χ μ ῶ ν; Τί ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐναν ίν του κατηγορίας τὴς ὁποίας δημοσίᾳ διεκήρυσσον κατ' αὐτοῦ, τὰ μέλη τῆς εἰς Ἀθήνας; μετ τ βίσης; ἐπιτροπῆς, ἐξ ὧ τὸ ἔ ἐκαν λησιονῆ ἐν ἐιυτὸ καὶ δεν τότε ἐν δ κα ἀγανακτήσει κατὰ τοῦ τόπε ὑπουργοῦ ἔ γαψε. προσῆ σεν ἢ εὐκαιρὸ τῶρ ᾶεὶ τὸν συνδυσμὸν τοῦ νέου ἀνδ.ὸ; περίεργο εἰς τοὺς νεωτέρους κάνοντ ν παράδειγμα πολιτικῆς ἠθικῆς ἐμπρὸς ὑψηλ ἀνδρὸς ὀρείοντας σεβασμὸν πρὸ; ἑυτοὺς καὶ τοὺς ;πολίτας ;

Τὶ ἀπήντησε ; ἢ ἄλλο παρὰ μόνον τὸ ζῆτω ὁ Βενιζέλος καὶ ζήτω ὁ Πλαστήρας ;

Τὶ ἀπήντησε διὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι ὄχι μόνον ἢ ἐῤῥῆ τὴν βαρυτέ τὴν ὕβρις κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ ᾧ ἐψόφω τὰς ψῆφους ζητεῖ, ὅτι εἶνε ξένὸς τάχα βλεπ θρῆς, ἀλλὰ κ.ὶ τὴν ἐπαινῆλαβεν εἰς βάρος τῶν Λεσβίω , ἐπιμενόντω εἰς τὴν ἄνοκ ὑρι σιν τῆ; ἐπαχθεσάτης φορολογίας τοῦ μο αδικοῦ των πόρου ζωῆς ; Ποίαν ᾶδικοιολογίαν ἔδωκε διὰ ᾽τὴν μὴ ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ ἐ ρ γ ο φ υ λ α κ ῆ ς ἰ δ ι α ί τ ε ρ ο υ τ ο π ι κ ο ῦ ν ό μ ο υ, τὸν ὁποῖον κατόπιν τόσου ᾽κόπου καὶ μελέτη; καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν κατήρτισεν ἐπιτοπίω; πρόσκαιρα κατέλληλα καὶ εἰδικά ;

Τὶ ἀπήντησε διὰ τὴν φενάκη ὅτι ὑπάρχει ν ὁ μ ο ς π ε ρ ὶ ἀ π ο κ ε ν τ ρ ώ σ ε ω ς ; Τί ἀπήντησεν ; ὅτι ὁ περάνω τῆς ἀποκεντρόσω ᾽εἰ ε ἡ Ἑλλάς.

Ἄξιος ὁ μισθὸ; του. Μ ἴπω; ἠγνοεῖ τοῦτο καὶ τὸ ἐμπόρ ᾽ατὰ τὸν κατοχτισόν τοῦ νόμου ὅστις ἀπε ἐιει τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆ; πολιτικῆς του ὑ ὁ ᾽ἐ ᾽ἐσεως ;

Καὶ διατί ἐνῷ ἐγνώριζε τοῦτο διεκ ᾽ρυττεν ὅτι ὁ μόνος σκοπὸ τῆς ὑπουργίας του εἶ ε ἡ ἀποκέντρ ᾽σεις ;

Τί ἀπήντησε διὰ τὴν βίαν ἀ ᾽ ᾽ κατηγορίαν ὅτι ᾽ᾶ ᾽ε ᾽ᾶ ᾽ᾶ ᾽ᾶ